

Yırtmaya Kıyamadığım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Ağustos 2017

Alengirli şiirler yazmak mı tesellim?
Ya da meczup bir yürekte, kanatsız kuş misali
Hani ötelenmiş ve dağınık ömrün de pervazına
Tünemiş belki de züğürt tesellisi sakındığı gözünden
Ürkek yavrusunda belli ki gözü
Onca akbaba sürüsünün.

Şimdilerin mağlup sancısıyım:
Aymazım, yalnız bir gölge
Yine kayıp bir çerçevenin tam da köşesine
Konmuş mağdur bir kalp yine secdesinde
Aşka doyamazken,
Evrenin paralelinde göstermelik bir neşe
Kiminde hâsıl olan,
Adını bilen varsa gelsin beri
Hani mutluluktan nasibini alamayan.

Gömülü bir sarnıç
Ayaklarım yalın ayak dibe vurmuşum yine
Gecenin koruk düşlerinde,
Pekmez tadında
Belki de börtü böcek bile fırarda,
Hani olur ya düş misali,
Düştüğüm kollarında narin aşk bestelerinin
Güftesi olmayı özlediğim
Bayat bir kraker tadında onca ayrıntı;
Kırptıkça gözlerimi
Kan dolu her biri yine:
Kandığım aşkların belli ki
Laneti düşmüş üstüme
Zarfsız mektuplara şerh düştüğüm
Amansız ayrılığımın da zaferi
Her aşkı sen sanıp
Ve sen'i kondurmuşken başköşesine yüreğin
Görmezsin gördüğü bir resim misin de

Yırtmaya kıyamadığım...

Dalgaların siyahına düşkünüm,
Düşkün cümle tadında ikram edilirken evren
Ben de bir düş mağduruyum epeydir;
İflah olmaz gölgemi de teyelledim yakama:
Broşların en sakili yine gönlümün pervazında.

Kodaman bir düş tadındayım,
Kayıp kayıp asıldığım o kaydırak,
Çömez çocukluğum lav olmuş
Gölge tadında kayıplarım,
Tüm kayıp oyuncaklarım:
Basireti bağlanmış bir izlek tadında
Sundurmamda yalan dolana geçit vermeden
Kandığım aşk masallarına
Şerh düştüğüm her kahraman
Yine ben tadında bir lehçe
Konduramazken ayrılığı her masalın sonunda.